

159675 - حکم استفاده از محرک‌های جنسی

سوال

حکم خرید و فروش و استفاده از محرک‌های جنسی چیست؟ برخی می‌گویند حرام نیست چون این‌ها ماده‌ی مخدر نیست و تا جایی که زیانی نداشته باشد استفاده از آن نیز اشکالی ندارد و حتی یکی از پزشکان به من گفت که استفاده از این محرک‌های بی‌ایراد است زیرا زیانی برای بدن ندارد، البته به شرط آنکه مصرف هر بار آن بیشتر از بیست میلی نباشد. حکم شرع در این باره چیست؟

پاسخ مفصل

اولاً:

بیان زیان‌های محرک‌های جنسی.

پزشکان به درمان اغلب ناتوانی‌های جنسی دست یافته و راه‌ها و روش‌های مفیدی را برای این ناتوانی کشف کرده‌اند، از جمله:

. معالجه از طریق داروهای محرک خوراکی به شکل قرص، مانند ویاگرا و سیالیس (تادافیل).

. درمان از طریق تزریق موضعی که باعث فراخ شدن شرایین می‌گردد.

. درمان از طریق وارد کردن شیاف‌های باریکی از طریق پیشاب راه (Muse).

. معالجه با دستگاه‌های کمکی از طریق عملی جراحی. این راه در صورت موفق نشدن راه‌های پیشین مورد استفاده قرار می‌گیرد.

بعضی از این روش‌های درمان زیان‌ها و آثار جانبی خود را دارند به ویژه قرص‌های خوراکی و همینطور دستگاه‌های کمکی.

همه‌ی قرص‌های خوراکی محرک موجب سردرد، گرفتگی مجرای بینی و درد معده همراه با سوء هاضمه و حساسیت نسبت به نور و دردهایی در پایین کمر یا عضلات می‌گردند.

همینطور مصرف این داروها بدون مشاوره با پزشک توسط بیمارانی که مشکل انسداد شرایین دارند ممکن است باعث آسیب به آنان شود؛ زیرا بسیاری از آنان داروهای نیتراتی مصرف می‌کنند و این داروها به شدت به

«ویاگرا» واکنش نشان می‌دهند. ویاگرا از تحلیل این دارو در بدن بیمار جلوگیری به عمل می‌آورد و همین باعث افت شدید فشار شده و گاه به مرگ می‌انجامد.

ثانیا:

حکم استفاده از محرک‌ها جنسی:

استفاده از این محرک‌ها از دو حالت خارج نیست:

حالت نخست: اینکه به سبب پیری یا درمان بیماری نیاز به این کار باشد که در این صورت استعمال آن امری است مباح از نظر شرعی؛ زیرا اسلام مسلمان را امر به درمان و برگرفتن اسباب علاج نموده از جمله این سخن رسول الله - صلی الله علیه وسلم - که می‌فرماید: «از دارو استفاده کنید چرا که الله عزوجل دردی قرار نداده مگر آنکه برایش دارویی گذاشته به جز یک درد و آن پیری است» به روایت ترمذی - و آن را صحیح دانسته - و ابوداوود و ابن ماجه - و شاید چنین کاری مندوب و مستحب باشد چرا که بر آن ادامه‌ی نسل مترتب می‌شود و این چیزی است که نصوص شرع به آن توصیه کرده است از جمله این سخن الله متعال که می‌فرماید:

﴿فَالآنَ بَاشِرُوهُمْ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ [بقره: ۱۸۷]

(پس اکنون با آنان همخوابی کنید و آنچه را الله برایتان مقرر داشته طلب کنید).

و رسول الله - صلی الله علیه وسلم - می‌فرماید: «با مهربان فرزندآور ازدواج کنید که من با زیادی شما بر دیگر امت‌ها مباحات می‌کنم» به روایت ابوداوود و نسائی که روایتی صحیح است.

اما با این حال باید ضوابط و شرایطی که متخصصان ذکر می‌کنند را در نظر گرفتن زیرا آنان در این مجال «اهل ذکر» هستند، و از جمله‌ی این ضوابط:

الف. بیماری که ناتوانی جنسی دارد تنها پس از مشورت با پزشک متخصص مورد اعتماد از این داروها استفاده کند.

ب. کاملاً به این محرک‌ها وابسته نشود به طوری که بدنش تنها با استفاده از این داروها قادر به انجام وظایفش باشد.

ج. در استفاده از آن زیاده‌روی نکند؛ زیرا اسراف در استفاده از این داروها زیان‌های فراوانی دارد که ممکن است به حد مرگ برسد.

حالت دوم: استفاده از این محرک‌ها برای لذت بیشتر. در این حالت حکم شرعی به عواقب مصرف اینگونه داروها بستگی دارد. بنابر سخن متخصصان استفاده از داروهای محرک جنسی از سوی افراد سالم برای لذت جویی بیشتر ممکن است در بلندمدت اثر معکوس داشته باشد؛ اینگونه محرک‌ها در بدن افراد نوعی نشاط و فعالیت ایجاد می‌کند که ممکن است چند ساعت به طول انجامد، سپس بدن هزینه‌ی این فعالیت را با خستگی پس می‌دهد، و مشخص است که آنچه زیانش راجح یا خالص باشد نمی‌تواند بر اساس نصوص شرع و قواعد کلی آن مباح گردد.

مختصر از رساله‌ی فوق لیسانس شیخ زین العابدین بن الشیخ بن ازوین، به عنوان «**النوازل فی الأشربة**» (۲۳۷). (۲۴۰).

همچنین مراجعه نمایید به سوال (79072).

درباره‌ی لفظ «**رای شرع در این باره چیست**» مراجعه نمایید به سوال شماره‌ی (72841).

والله اعلم.